

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

NA SPIS BROJ : 9 Povrv-3825/19.

TUŽITELJ: GRADNJA d.o.o. iz Osijeka , Ribarska 1 OIB: 80617411375 (ranije: INGOTEH d.o.o. iz Osijeka, Ulica Martina Divalta 195 OIB: 80617411375)

TUŽENIK: ARMIRANJE BEŠENIĆ d.o.o. iz Zagreba, 3 Struge 2 OIB: 53392810745

RADI: ISPLATE – 189.255,10 KN

2X

Punomoć

Ž A L B A

Punomoćnice tuženika

Dana 06.12.2021. god. punomoćnica po zaposlenju Ivanka Bešenić primila je Presudu i Rješenje u predmetu pod gornjim brojem, te u zakonskom roku od 15 dana podnosi ovu žalbu i navodi kako slijedi, putem punomoćnice Indire Kartal odvjetnice iz Zagreba, Savska cesta 90.

Sud je donio presudu kojom je ukinuo platni nalog, te naložio tuženiku da tužitelju isplati iznos od 189.255,10 kn zajedno s zakonskim zateznim kamatama kako je to i navedeno u točkama I i II odluke.

Nastavno sud je donio i rješenje kojim je odredio Predhodnu mjeru, kao pod točkama I do VIII predmetne odluke.

U odnosu na Predhodnu mjeru navodimo da je ista neosnovana i neutemeljena, jer tužitelj nije učinio vjerojatnom opasnost da bi se bez toga osiguranja onemogućilo ili znatno otežalo ostvarenje tražbine, kako se to navodi u čl. 332 Ovršnog zakona.

Temeljem čl. 501 a Zakona o parničnom postupku , te kako to i proizlazi iz ovog pravnog lijeka – žalbe, postoji veća vjerojatnost da tuženik uspije u sporu, iz kojeg razloga smatramo da je određivanje predhodne mjere neosnovano.

U odnosu na presudu, sud je u svom obrazloženju naveo kao pod točkama 1 do 64.

Temeljem čl. 353 Zakona o parničnom postupku, punomoćnica tuženika podnosi žalbu zbog:

1. Bitne povrede odredaba parničnog postupka – postoji jer sud u tijeku postupka nije primijenio ili je nepravilno primijenio koju odredbu ovog zakona, a to je bilo ili je moglo biti od utjecaja na donošenje zakonite i pravilne presude, temeljem čega presuda ima nedostataka, zbog kojih se ne može ispitati, jer presuda nema razloga o odlučnim činjenicama, kako se to navodi i u čl. 354 st.11 Zakona o parničnom postupku.

Isto tako smatramo da je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka temeljem čl. 354 st.14 Zakona o parničnom postupku, jer prije podnošenja tužbe nije proveden zakonom predviđeni postupak mirnog ili drukčijeg ostvarivanja prava, a zbog toga je tužbu trebalo odbaciti.

2. Pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, postoji jer je sud odlučnu činjenicu pogrešno utvrdio, odnosno kad je nije utvrdio, te navodimo kako slijedi.

Sud navodi da je tuženik dužan tužitelju iznos od 189.255,10 kn zajedno s zakonskim zateznim kamata, a tuženik navodi da tužitelj nije proknjižio 4 računa u iznosu od 73.193,41 kn i 44.907,34 kn u ukupnom iznosu od 126.661,58 kn, na koji je način tuženik osporio visinu tužbenog zahtjeva, što sud uopće nije uzeo u obzir.

Tuženik je od prednika tužitelja kupio teretni automobil marke Mercedes N3, u vrijednosti od 510.488,45, pri čemu je podmirena kompenzacija u iznosu od 321.233,35 kn, pa je ostala razlika u iznosu od 189.255,10 kn.

Tužitelj nije knjižio Izjavu o prijeboju br. 80/2018. od 22.08.2018. god. jer da su radovi po ispostavljenjnoj Privremenoj situaciji br.20 osporeni od strane glavnog inženjera.

Tuženik je naveo da dug prema tužitelju ne postoji, jer tužitelj nije proknjižio 5 računa u vrijednosti od 186.817,83 kn, te je neosnovano zadržao depozit od 10% , a koji je tuženiku trebao biti isplaćen.

Upravo na okolnost razjašnjenja stvari tuženik je predložio saslušanje dva svjedoka Anđelka Đurin i Ive Matić, koje kao dokazni prijedlog tuženika sud nije uzeo u obzir, navodeći da je predhodni postupak zaključen, te da se u daljnjem postupku ne mogu iznositi nove činjenice i predlagati novi dokazi, pa je tako tuženik izgubio pravo na provedbu važnih personalnih dokaza.

Ovdje valja istaći da je sud upozorio tuženika na dužnost iznošenja svih odlučnih činjenica i dokaza potrebnih za utvrđivanje iznesenih činjenica, kao i na potrebu izjašnjavanja o činjeničnim navodima stranaka, uz upozorenje da nove činjenice i dokaze koji su izneseni tijekom glavne rasprave sud neće uzeti u obzir, uz izuzetak iz odredbe čl. 299 st.2 Zakona o parničnom postupku.

Međutim sud nije pravilno i decidirano primijenio odredbu čl. 11 Zakona o parničnom postupku u kojem se navodi“ Stranku koja se iz neznanja ne koristi pravima što joj pripadaju prema istom zakonu SUD ĆE UPOZORITI KOJE PARNIČNE RADNJE MOŽE PODUZETI ,, , što sud u ovom slučaju nije učinio.

Nastavno temeljem čl. 4 Zakona o parničnom postupku sud odlučuje o tužbenom zahtjevu, u pravilu, na temelju usmene, neposredne i javne rasprave, što u ovom predmetu nije slučaj, jer sud nije tuženika kao parničnu stranku neposredno saslušao, odnosno proveo personalni dokaz, a koji je dokaz važan i bitan za donošenje odluke suda.

Nadalje u odredbi čl. 5 Zakona o parničnom postupku određeno je „ da će sud svakoj stranci dati mogućnost da se izjasni o zahtjevima i navodima protivne stranke „ , tim više što sud nije saslušao predložene svjedoke tuženika, a koji su bitni za zakonito i pravilno donošenje odluke suda.

Kako je tuženik osporio visinu tužbenog zahtjeva, s navodom da je utuženo potreživanje prestalo, sud je na navedenu okolnost proveo dokaz knjigovodstveno financijskim vještačenjem, koji je u svom Nalazu i mišljenju utvrdio dug u iznosu od 189.255,10 kn, kojom prilikom je od tuženika zatražio dodatnu financijsku dokumentaciju, te konstatirao da su iznosi od 44.193,41 kn i iznos od 73.193,41 kn knjiženi nakon skoro 3 godine od njihovog ispostavljanja, a koje tužitelj nije evidentirao u svojim poslovnim knjigama, jer da je dug podmiren, slijedom čega je tužitelj navedene iznose stornirao u svojim poslovnim knjigama, jer da su radovi izvršeni od strane tuženika osporeni od strane glavnog inženjera.

Iz gore navedenog je jasno razvidno da nije postojala usmena komunikacija između ovdje parničnih stranaka, na koji način bi se točno utvrdilo pravo činjenično stanje, jer i ako su radovi izvršeni od strane tuženika osporeni, to je svakako na neki način trebali riješiti, te utvrditi iz kojeg razloga su radovi osporeni, odnosno da li se isti mogu popraviti, te s radom nastaviti dalje, tim više jer je tuženik naveo da nema saznanja da bi radovi bili osporeni, na koju okolnost je i predložio saslušanje dva svjedoka.

Nastavno sud je trebao saslušati i glavnog inženjera, koji bi u svom iskazu jasno i decidirano naveo da li su radovi osporeni ili ne, s obzirom na činjenicu da je sud prihvatio da su radovi osporeni kako to navodi tužitelj, jer tuženik isto osporava, te je za zaključiti da je sud pristran, jer se priklonio onome što je tužitelj naveo, bez ikakvog dokaza.

Temeljem svega gore navedenog činjenično stanje ukazuje se kao pogrešno i nepotpuno utvrđeno, što se posebno odnosi na odlučnu činjenicu, na što smo ukazali predhodno.

Temeljem čl. 356 Zakona o parničnom postupku smatramo da je sud nepravilno primijenio odredbe materijalnog prava.

Slijedom svega gore navedenog, punomoćnica tuženika

predlaže

da Visoki Trgovački sud Republike Hrvatske prvenstveno ukine Presudu i Rješenje u predmetu pod gornjim brojem, uvaži Žalbu sukladno opravdanim žalbenim razlozima, te donese meritornu odluku na temelju pozitivnih propisa Republike Hrvatske.

PRIVITAK: KAO U TEKSTU

TUŽENIK:
Zastupana po:

U ZAGREBU, 15.12.2021. GOD.